

NØVN

Heri Jøkladal

*22. febr. 1937 – † 24. sept. 204
in memoriam

*Sárt kenst í sinni, tá tynnist í túni,
og frægir teir fara frá búnum borð,
og tagnað er tunga og orðalagsbúni
hjá vitrum, sum bóru oss vísdómsins orð.*

*Vit sakna teg, Hera, tú vart oss so drúgvur,
tá vit sótu saman um dagsins mál,
um spakur, tú altíð vart evninum trúgvur,
har vísur tú tíðum gavst samrøðu sál.*

*Í skildri tú sýndi oss dugna og dygdir,
har maður var maður, og orðið var orð,
og bók tær alt lívið gav djúptøkin brigdir
til verkliga lív títt og andalig kor.*

*Vit huga teg koma á gáttina tíðan,
har tú átti sess við hitt Runda Borð,
har mangan, tá hugflog á sveim fór ov víðan,
varð tálmað til skynsemi við tíni orð.*

*Tú segði við gleði frá konu og børnum,
tú átti við Sandin títt friðarskjól,
frá virknum lívi við mongum jørnum,
har tú við tín maka títt húski ól.*

*Tí kennist tað tóm, tá ið tømist í heimi,
tá vegarin sterki av sótt fellir frá,
tá kulsa má bøga hjá køldum eimi,
tí farin er hann, sum henni var hjá.*

*Tó enn hoyrist ljóðið frá farnum maka,
tá ungar á flogi, teir syngja sítt ljóð,
við faðirs máli til móður staka,
við hirdar gløður har grúgván stóð.*

*Nú farin tú ert um ta seinastu sýnu,
at finna tær vegin til evsta lið,
nú sloppin tú ert undan sótt og pínu,
at hvíla í moldum í ævigum frið.*

pmp

Búmerkjakappingin hjá Santa Ólavs kirkjuliði av og vinnarnir funnir

Í septembur útskrivaði føroyska kirkjuliðið í Keypmannahavn kapping um búmerki til kirkjuliðið. Áhugin at royna seg tykist at hava verið góður.

Kirkjuliðið flutti í Hans Egede kirkju, tá Samuelskirkjan varð niðurløgd

Kirkjuráðið setti eina dómsnevnd við 8 fólkom: sniðgevararnir Rói Winthereig í Skopun og Poul Erik Lykkegaard í Gentofte, listafólkiní Vigdis Petersen og Amariel Norðoy, Bergur Jacobsen prestur og kirkjuráðslimirnir Sigríð Witt og Marjun Reines og formaðurin í Føroyska kvinnufelagnum í Keypmannahavn, Asley Højgaard. Poul Erik hevur í ein mansaldur verið beinasamur og góður ráðgevi t.d. í Føroya Banka, Føroyar í fokus og í Føroyahúsinum.

Kappingin varð lýst var í nógvum fjølmiðlum: føroyskum bløðum, á facebook, á heimasíðum, í tíðindabrevi hjá Føroyahúsinum, í føroyskum og donskum feløgum og listaskúlum og í Kristeligt Dagblad. Vinningarnir fyri trý tey bestu uppskotini vóru ávikavist 10.000, 3.000 og 1.000 kr.

Tá ið tíðarfreistin var farin, vóru 86 uppskotin innkomin, sum vórðu opnað 5. oktobur, tá ið tey flestu í dómsnevndini fingi møtt. Tað var hugtakandi og kveikjandi at síggja, hvussu lutakararnir á ymsan hátt høvdu roynt at loyst upp-gávuna. Búmerkið skuldi sipa til kristnu trúna, vera einfalt og lætt at kenna aftur, og eingin tekstur vera á.

Vinnarin av føroyskum fólki

Hóast dómsnevndin var sera fjølbroytt í samanseting, vóru limirnir mest sum á einum máli um nr. 1 og 2. Hans Chr. Andreassen, nevndur HC, gjørdist nr. 1. Hann býr í Keypmannahavn. Nr. 2 var Vibeke Kampert í Keypmannahavn og nr. Hans Kjær, listamaður í Rudkøbing á Langeland. Hans Chr. er av føroyskum fólki, mamman úr

Havn. Poul Erik Lykkegaard grundgav valið av nr. 1 við orðunum:

”Førstepremien gives for det mest gennemarbejdede og velargumenterede forslag i et moderne, dynamisk formsprog. Symbolet udtrykker det kristne budskab og kan aflæses på flere planer.

Formen er overraskende og let genkendelig. Mærket kan nemt implementeres i alle størrelser, teknikker og materialer.”

Kirkjuráðið í Santa Ólavs kirkjuliði, sum nú eigur øll uppskotini, fer í næstum at taka støðu til, um eitt av teimum trimum vinnara-búmerkjunum skal gerast búmerkið hjá kirkjuliðnum.

Kirkjuliðið brátt 100 ár á baki

Onkuntið um ella eftir 1900 fóru føroyingar í Keypmannahavn at hava føroyskar guds-

tænastur, men hetta vita vit lítið um. Í 1915 tók ungi presturin, Gudmund Bruun, stig til gudstænastur á føroyskum máli. Hetta var mest sum óhoyrt tá á døgum. Gudmund sjálvur var danskur prestasonur, føddur í Miðvági, vaks upp í Sandagerði, men var bert 6 ár, tá foreldrini fluttu til Bornholm. Tað ótrúliga hendi, at júst hesin drongurin slóðaði fyri føroyskum kirkjumáli, yrkti sálmar og skrivaði lestrar á føroyskum. Hóast Gudmund í 1923 gjørdist prestur á Fyn og seinni próstur har, kom hann hvønn mánað til sín deyðadag til Keypmannahavnar at hava føroyska gudstænastu í kirkjuliðnum, sum tey kalladu Santa Ólavs kirkjulið. Í novembur næsta ár eru 100 ár, síðani Gudmund fór til verka. Tí er kirkjuráðið farið undir at fyrireika nøkur tiltøk til hátíðardagin.